

Rokoni Látogatás

Jobbról: a sógornőm, Lantos Oszkárné (született Fischer Rózsi), mellette Braun Andrásné, az unokatestvérem (született Wiener Magdolna, Fleischmann Szerénke első házasságából származó lánya) és Fischer Lászlóné. A kép az 1950-es évek első felében készülhetett Braun Andrásné lakásában, vendégségben. A képet én csináltam.

Rózsi 1905-ben született. Elvégezte a polgári iskolát, és mindig a kereskedelemben dolgozott. Mielőtt férjhez ment, a nagynénjénél dolgozott, akinek játék-nagykereskedése volt. Aztán férjhez ment Lantos (Lövi) Oszkárhoz.

A háború után Oszkárnak és Rózsinak a Kecskeméti utcában volt egy üzletük, és volt egy a Kígyó utcában is. A Kecskeméti utcait Rózsika vitte, a Kígyó utcait a férje. Kötösök voltak, de nem pulóvereket kötöttek, hanem harisnyát, zoknit, és foglalkoztak szemfelszedéssel, műstoppolással is. Ez az üzlet mindvégig, mondhatnám, a haláláig megvolt. Egy kis vacak, amit nem államosítottak, mert nem volt alkalmazott. Oszkár nagyon fiatalon, negyvenkilenc éves korában meghalt rákban. Akkor Rózsika csinálta tovább. Ő volt az egyetlen a családban, akinek volt üzleti érzéke. Gyereke nem volt. 1944 után egy házban laktunk vele, imádta a gyerekeimet. 1977-ben halt meg.

Lacinak keresztény felesége volt, nagyon jó házasság volt. A család rettenetesen viszonyult Emmihez, a sógornőmhöz mindaddig, amíg meg nem volt a házasság. Hét évig jártak előtte, olyanokat mondtak neki, hogy ne is gondolja, hogy magát elveszi Laci. Amikor jött a fajvédelmi rendelet, azt hiszem, 1942-ben, szegény anyósom az ágyban olvasta az újságot, mindig járt az újság, és megkérdezte Lacitól: "Szakítasz Emmivel? Nem? Akkor itt vannak a papírok, születési bizonyítvány stb., esküdjetek meg, nem akarom, hogy a fiam börtönbe kerüljön." [A Bárdossy László miniszterelnöksége idején, 1941. augusztus 8-án életbe lépett, ún. harmadik zsidótörvényről van szó (1941:XV. tc. "A házasságról szóló 1894: XXI. törvénycikk kiegészítéséről és módosításáról, valamint az ezzel kapcsolatban szükséges fajvédelmi rendelkezésekről), amely megtiltotta zsidó és

nem zsidó házasságát, a házasságon kívüli nemi kapcsolatot pedig fogházzal, illetőleg börtönnel sújtotta. -- A szerk.]. Megesküdtek, és attól kezdve úgy bánt a család a sógornőmmel, mintha mindig is utána vágyódtak volna. A sógornőm lenyelte, és nem mutatta. A világ legszebb házassága volt. 1946-ban született egy gyerekük, agrárgépész lett, és van két gyereke.

1954-ben kiváltottuk az ipart, de nem a szűcsmesterségre, hanem ruhaszalagra, hiszen én is és a sógornőm is varrónő volt. Eredetileg együtt akartuk a sógornőmmel, de akkor már terhes voltam a kislányommal, és az ő nevére váltottuk ki. Ki akartam várni a gyerek megszületését, és kivenni az összes szabadságot. Aztán 1957-ig maradtam. Amellett, hogy dolgoztam az autójavítóban, délután bejártam az üzletbe, este és éjjel pedig otthon varrtam. Aztán jött 1957-ben a racizás, és akkor kiraciztattam magam, és mentem én is az üzletbe.

Az üzlet az Andrássy úton volt, és a sógornőm nevén ment. 1976-ban, amikor azt mondta, hogy nyugdíjba akar menni, kénytelen voltam kiváltani az ipart.